

Vážení divadelní přátelé,

před pár dny, přesně 20. října 2023, se v mnichovském divadle Deutsches Theater München odehrála premiéra naší inscenace historického muzikálu *Medicus* v německém jazyce. Toto divadlo o 1 200 sedadlech bylo zaplněno tzv. až po strop a diváci hned od prvních okamžiků po skončení představení nekonečně tleskali vestoje a nechyběly nej-různější výkřiky obdivu, mezi nimiž dominovalo slovo „bravo“...

Stalo se tak téměř na rok přesně od brněnské premiéry, kterou jsme uvedli 22. října 2022 jako první divadlo mimo Španělsko, kde měl tento muzikál napsaný podle stejnojmenného románu Noaha Gordona světovou premiéru v roce 2018. Naší premiéry se zúčastnili i autoři Félix Amador a Iván Macías, kteří samozřejmě nemohli chybět ani v Mnichově. Společně s nimi se publiku klaněl i syn Noaha Gordona Michael.

Titulky v německých novinách: „*Emocionální příběh o toleranci*“, „*Odvážný, dojemný a silný hlas*“. Hned druhý den po premiéře se psalo: „*Po třech a půl působivých hodinách publikum aplaudovalo skvělému obsazení, oceňovanému orchestru a tvůrčímu týmu, který může být na tuto inscenaci opravdu hrdý, nadšeným potleskem a ovacemi vestoje.*“

A ohlasy některých diváků v německém tisku: „*Nakonec byl Der Medicus přesvědčivý na celé čáře. Je to velmi odvážné. Je to velmi politicky korektní a je vám smutno, že stále máme problémy, které přetrvávají i dnes,*“ shrnul herec Alfons Haider. Zpěvák skupiny Schlager-Pop Damiano Maiolini se rozplýval: „*Bylo to super pěkné. Měl jsem husí kůži, když všichni účinkující zpívali najednou. To byla neuvěřitelná hlasová síla!*“

Naší brněnské premiéry v roce 2022 se účastnil i německý producent, který byl tak nadšen, že nám nabídl 14 představení

v Deutsches Theater München, na která by měla navázat představení i v jiných německých městech i v dalších evropských zemích.

O naší inscenaci psal německý odborný časopis *Blickpunkt Musical* mimo jiné takto: „*Hned na úvod je třeba říct, že představení mělo bombastický úspěch. Zasvěcené to nijak nepřekvapuje, protože divadlo, které se nachází ve druhém největším českém městě, už dávno není pro milovníky muzikálu novým objevem. Ředitel divadla Stanislav Moša zde v každé hrací sezóně uvádí dvě velká muzikálová představení (mimo jiné *Bídničci*, *TITANIC*, *Flashdance*, *DUCH*) a získává si jejich náročným provedením mezinárodní pozornost.*

Avšak i pro zavedenou scénu představuje opulentní kus, jakým je *Medicus*, velkou výzvou. V režii intendanta byl vyveden více než úspěšně. (...) Závěr: Právě v době globálních krizí musí umění vyvádět lidi z obtíží a poskytovat jim naději. To se tímto brilantním představením Městského divadla Brno nepřekonatelným způsobem podařilo. Muzikálu lze jen přát, aby našel cestu také do německojazyčného prostoru a aby naplňoval diváky nadšením často a po dlouhou dobu.“

Ovšem k tomu, abychom mohli inscenaci uvést v německém jazyce, musely už na jaře tohoto roku proběhnout konkursy, které se uskutečnily v Berlíně, jichž se zúčastnilo 160 adeptů. Z nich jsem vybral dvacet kolegů z Německa a Rakouska, kteří byli doplněni čtyřmi herci našeho divadla. Ti pak čtyři týdny společně zkoušeli v našem divadle, aby po dvou generálních zkouškách v Mnichově mohli dílo za účasti našeho orchestru a naší techniky předvést obecenstvu v odpovídající kvalitě.

Většina zahraničních kolegů byla v Brně poprvé ve svém životě, mnozí z nich vůbec poprvé v České republice a byli našim městem a jeho kulturou naprosto nadšeni.

Děkujeme sponzorské firmě Ford CARent za poskytnutí nových služebních automobilů.

Stalo se...

Úspěšný premiérový víkend s Addamsovými začal už v pátek. Neobvyklá rodina se nadšeným divákům představila ve složení Adam Kaňák (Gomez), Tereza Navrátilová (Morticia), Klára Ondrušková (Wednesday), Oldřich Smysl (Strýček Fester), Marta Matějová (Babička) a Petr Horký (Pugsley). Poprvé v roli Lucase se divákům představil také Josef Gazdík.

Paní primátorka navštívila představení Hamlet aneb Hádala se duše s tělem a nenechala si utéct příležitost se sejit s herci v Divadelním klubu.

Nedělní publikum se mohlo seznámit s Morticiou v podání Andrey Zelové, Gomeze hrál Jiří Daniel, Pugsleyho Matyáš Mičulka a Lucase Šimon Fikar. Ani tentokrát nechyběl Strýček Fester v podání Oldřicha Smysla, Igor Ondříček jako Lurch a Lucie Bergerová a Marek Kolář jako manželé Beinekeovi.

V okamžiku, kdy vzniká tato zpráva, se v Mnichově odehrává poslední ze čtrnácti představení, která vždy provázely bouřlivé a báječné ohlasy obecnstva i pravidelné ovace vestoje.

Jsme samozřejmě rádi, že jsme uspěli v divadle, které je centrem současného hudebního divadla nejen v Německu. Hodně nás však rovněž těší, že už opakovaně došlo právě díky našemu divadlu k blízkému vzájemnému poznání talentovaných lidí hned z několika zemí, kteří opět prokázali, že umějí skvěle spolupracovat, a podali tak mimořádný důkaz o tom, že evropská sounáležitost není prázdny pojem.

Na shledanou se s vámi při návštěvě našeho divadla za všechny své kolegy těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Soutěž - Dveře na Hudební scéně

Milí čtenáři, ve spolupráci s naším Facebookem a Jaroslavem Milfajtem pokračujeme v soutěži. V minulé obrázkové hádance jste snadno poznali, že šlo o inscenaci *Jánošík aneb Na skle malované*, která měla na Hudební scéně premiéru 1. března roku 2008. Výherci budou opět osloveni a všichni se mohou do nové soutěže zapojit již nyní. Dveře Hudební scéně jsou stále dokořán. **Sledujte nás, hrajte s námi a těšíme se na vás v divadle!**

Klára Latzková
Kresba: Jaroslav Milfajt

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

Partneři divadla

HOŠEK MOTOR

Milan Němec

Nejhorší je vidět smutného režiséra

S kolegou Liborem Matoušem na slavnostním předávání Cen Thálie

Rozhovor vznikl ještě před vyhlášením definitivních výsledků Cen Thálie, v nichž Milan Němec získal nominaci za roli Ředitelky Trunchbullové v muzikálu *Matilda*. Cenu sice nezískal, ale samotná nominace je oceněním jeho dosavadní práce, která je rozkročená mezi naším divadlem a Východočeským divadlem v Pardubicích. Celý rozhovor si budete moci přečíst v nové *Ročence 2022/2023*.

Milane, když jsme se domlouvali na tento rozhovor, říkal jsi mi, že doufáš, že to nebudou ty samé otázky jako vždycky.

No, já mám na začátek otázku na tebe: Jeli-kož se asi scházíme kvůli té mé tháliové nominaci za Trunchbullovou a já si vezmu, že před tou nominací byla jediná moje divadelní cena na GRAND Festivalu smíchu za roli v *Sugar!*, tak se mi zdá, že si mě nějaká porota všimne, jen když mám šestky prsa a chodím na podpatcích. Tak, Jendo, řekni mi jako dramaturg, je to cesta? Mám se toho držet dál? *(smích)*

Dobře a teď já – jaké otázky tedy dostáváš nejčastěji a už na ně nechceš odpovídat?

Jsou tři a opakují se pořád. První je „*Jak jste se dostal k divadlu?*“, druhá „*Hrajete radši vážné nebo komické role?*“ a třetí „*Jaká je vaše vysněná role?*“. Té se úspěšně vyhýbám se zdůvodněním, že snít o rolích je blbost, protože pak člověk sice dostane vysněnou roli, ale je to ve špatném překladu nebo s režisérem, s kterým si nerozumí, nebo s partnerem, s kterým si nesedne, nebo zrovna rekonstruuje byt a nemůže se na tu vysněnou roli soustředit tak, jak by chtěl. Mě moc-

S Petrou Šimberovou po premiéře muzikálu Matilda

krát příjemně překvapily role, na které jsem si vůbec nemyslel nebo je dokonce od sebe nejdřív odstrkoval.

Proč jsi po konzervatoři šel ještě na JAMU?

Abych nemusel na vojnu. A pak to bylo taky prodloužení společných studijních let s Petrem Gazdíkem, s kterým jsme spolu byli v ročníku na konzervatoři. Na JAMU nás tehdy přijímal Stanislav Moša se Zdenou Herfortovou a byli jsme tam s Gazdou jediné dva kluci a k nám šest holek. A když Gazda po necelých dvou letech ze školy odešel, zůstal jsem jako jediný kluk. Ale tehdy byla výuka mnohem víc prostupná a společná a dělali jsme běžně projekty s jinými ročníky, tak to nebylo tolik poznat.

A na prkna Městského divadla Brno jsi poprvé vstoupil jako Šmelda ve West Side Story, nepletu se? Kolikrát jsi tuhle roli vůbec hrál?

Ne, ještě předtím jsem přebíral hned po rekonstrukci divadla v Černínově insce-

naci Brucknerovy *Alžběty Anglické* roli Mountjoye za Ládu Cigánka. Ale první, kterou jsem zkoušel od začátku, byl opravdu Šmelda. A kolikrát jsem ho hrál? Prvních 148 repríz bez alternace, to byl první rok od premiéry v únoru 1996 do léta 1997, který skončil tím, že jsme v létě 1997 zahráli sňůru třiceti repríz v Hudebním divadle Karlín. Pozor, kamaráde, o prázdninách jsme normálně mívali jako Brňáci plný Karlín, to byly doby! A v té letní sňůře za mě poprvé šel alternovat Šmeldu jistý, dnes celkem známý herec jménem Marek Holý. A pak už to hrál kdekoliv a já už moc ne, protože jsem v létě 1997 nastoupil do angažmá v Pardubicích a sem jsem jezdil hrát jen, když byl čas. Ale určitě jsem to hrál o dost víc než dvěstěkrát, žádnou roli jsem v životě nehrál víckrát.

Ale hrál jsem v představení *West Side Story* po patnácti letech, kdy jsme to v únoru 2011 sehráli znovu v premiérovém obsazení, což byl jeden ze splněných divadelních

snů. A pak že se čas nedá vrátit a historie nemůže opakovat! A víš, co je zajímavé? Že vždycky, když jsem předtím míval divadelní sny, že někde nejsem nebo něco promeškávám, tak v tom hrála roli *West Side Story*. A od tohohle představení nic, hlava to prostě vypnula.

A myslíš si po škole na angažmá v našem divadle?

Zpětně si říkám, že by na to asi došlo, ale Gustav Skála byl prostě rychlejší. Nabídl mi práci v Pardubicích, už když jsem byl ve třetím ročníku na JAMU, a ve čtvrtém jsem tam hostoval v roli Čochtana v *Divotvorném hrnci*. Původně jsem si říkal, že si prostě zahostuju a pak půjdu zpátky do Brna, jenže najednou byl druhý projekt, třetí a už jsem byl v Pardubicích zaháčkovaný. On to Gustav udělal velmi šikovně, vycítil, že jako Váha se těžko rozhoduju a prostě mi to nalajnoval. Ale byl jsem ze začátku v Pardubicích smutný, Brno mi chybělo, i když jsem si díky *West Side Story* pořád nějakou vazbu udržoval.

Jinak Čochtán byl samozřejmě šok, tehdy jsem byl určitě nejmladší Čochtán v historii *Divotvorného hrnce*. Bylo mi čerstvých dvaadvacet, sedmašedesát kilo, hubený kluk jako tyčka a teď na mě koukali všichni, kteří si tu Werichovu roli chtěli a mohli zahrát. Ale myslím, že se to dost podařilo a hned na začátku jsem se dobře zapsal. A taky jsem o Čochtánovi napsal svoji diplomku.

Co tě táhlo po té první desetiletce v Pardubicích do Brna?

Jednak jsem tady v roce 2005 nazkoušel jako host *Kdyby tisíc klarinetů* a taky jsem s Petrem Gazdíkem dělal v tehdejší Gécce *Nevyplacený blues*, takže to spojení se zase posílilo. A pak jsem jednoho dne seděl v pardubické šatně a říkal si: Tak tady budu ještě rok, dva roky, pět let, dvacet let a pak umřu a v životě nevidím už nic jiného než tyhle zdi a tyhle kolegy. Probral jsem to se svou tehdejší ženou a ta jako první řekla: Jo, běž.

A mám k tomu hezkou historku. Když jsem se po dalších hostovačkách v *Čarodějkách z Eastwicku* a *Markétě Lazarové* šel se Stan-

dou Mošou domlouvat na angažmá, vešel jsem k němu do kanceláře, on zvedl nové Divadelní noviny, kde byla na obálce přes celou stránku moje fotka, a říká: Ty sis to ale uměl načasovat!

Ty jsi byl v Pardubicích sedmkrát nejpopulárnější herec roku, doopravdy miláček publika. A najednou jsi příchodem do MdB vstoupil někam, kde jsi věděl, že těch příležitostí bude málo, protože adeptů na ně bude víc.

Samozřejmě jsem věděl, že tady do toho bochníku bude chtít kousat mnohem víc lidí. A začínal jsem pokorně odspodu, jako jeden ze sedmi granátníků v inscenaci *Červený a černý*. Což je dobré zažít. A taky je dobré, že to nebylo navzdychky. (smích) Ale je poučné si v roli granátníka uvědomit, že minulé úspěchy neplatí, že nemůžeš na publikum mrkat ze sboru a šeptat: Víte, já jsem v Pardubicích hrozně populární! Mně se ostatně stala po prvním i druhém odchodu z Pardubic tatáž historka, kdy jsem přijel na nějaké představení titulu, který jsem dohrával, a po průchodu vrátnicí se ozvalo: Kam jdete? A já se z takových věcí raduju, protože ti dávají najevo, že se na ty minulé úspěchy nemáš pokládat a fixovat. Já ze začátku sbíral fotky, kritiky, plakáty... Už jsem to skoro všechno vyhodil, komu to budu ukazovat?

Co nejpodstatnějšího ti po tom všem, co jste spolu s Petrem Gazdíkem u divadla zažili, dává spolupráce s ním?

Já vždycky s nadsázkou říkám, že jsem dokázal obelhat už spoustu režisérů. Čímž myslím, že byli spokojeni s něčím, co nebylo úplně to nejlepší, čeho jsem byl schopný a s čím jsem třeba sám spokojený nebyl, i když se to třeba v dané inscenaci v danou chvíli hodilo. Ale vím, že Gazdu neobelžu, že on s tím spokojený nebude. A oceňuju, že se na zkouškách s ním opravdu věnujeme herecké práci. Já po těch letech u divadla už nepotřebuju nic secvičovat, to se radši dobře připravím doma. Ale čím dál víc mě baví, když zkouška znamená, že se opravdu něco dá zkusit a vyzkoušet, něčeho se dotknout, něco zahodit, něco zkorigovat.

S Tobiášem Latzkou v muzikálu
Matilda, režie Petr Gazdík

Což ovšem neznamená, že je to příjemné, naopak, je to často hodně nepříjemné. Protože tě bolí to, že někdo odhalil, že nejsi tak dobrý, jak si myslíš. Vlastně se bolíš sám. Navíc Gazda je na svoje blízké ještě mnohem přísnější než na ostatní. A vůbec to není o nějakém křiku, on dává připomínky velmi zdvořile a opatrně, ale stejně to bolí! A navíc se snažíš tvářit, že to s tebou nic nedělá a že se samozřejmě pokusíš nebýt tak hrozný, jak jsi.

Asi jde nakonec o to, že bych nechtěl vidět toho Gazdu smutného, že jsem ho zklamal, že si to představoval lepší. To by mi bylo hrozně líto. On nebývá naštvaný, on bývá smutný. Když je režisér naštvaný, tak nad tím mávneš rukou, že je to jeho věc, ať se vzteká. Ale když ho vidíš smutného z toho, že jsi měl na víc a nedokázal jsi to – tak to nechceš. A to platí o všech režisérech, nejen o Gazdovi.

Jakou z inscenací, kterou jsi za dobu svého angažmá v MdB nazkoušel, by sis chtěl ještě zahrát?

Můžu i z těch, v kterých jsem nehrál? (smích) Ne, nikdy jsem tady nikomu nic nezáviděl. Možná jediná výjimka, které lituju, je to, že jsem nemohl hrát ve *Jménu*, to byla skvělá inscenace.

Každopádně z věcí, které považuju pro sebe za zásadní, bych jmenoval tři. *Tři sestry* – to byla skvělá konstelace všeho. *Probuzení jara*, kterým vlastně začalo moje přehrávání se do charakterních a dramatických rolí. A pak mě mrzí, že jsem se pořádně nerozloučil s *Dokonalou svatbou*, tu bych si ještě rád zahrál. Ale jak už jsme si řekli – snažím se na věcech nelpět. A v zásadě po návratech neprahnu.

Ty jsi velký bonmotista a v Pardubicích jsi založil tradici, že se stěny divadelního klubu popisují divadelními hláškami a moudry. Máš některou z nich obzvlášť rád?

Mám hrozně rád větu Jiřiny Jiráskové, kterou jsem tam napsal jako jednu z prvních: „Co po nás zůstane? Jenom pár superlativů.“

Text: Jan Šotkovský

Eva Helbichová

Člověk míní, děti mění

S dětmi z Muzikálové školičky

Když se Eva Helbichová vrátila po mateřské dovolené do divadla, začala mimo manažerské pozice působit jako lektorka herectví v přípravce dětí na muzikál *Matilda*. Nyní své umělecké a pedagogické vzdělání, organizační dovednosti a herecké i osobní zkušenosti trojnásobně maminky při práci s dětmi zúročuje v nově zřízené Muzikálové škole při MdB, která 11. září zahájila výuku.

Jaká je vize tohoto mimořádného projektu, který pojí tři volnočasové aktivity – dramatik, zpěv a tanec?

V České republice neexistuje vzdělávání pro děti od 6 do 14 let takového rozměru, komplexnosti a jedinečnosti jako právě u nás. Nejsme škola v klasickém slova smyslu, neřídíme se Rámcovým vzdělávacím programem pro základní umělecké vzdělávání. Navazujeme na dlouholetou spolupráci s dětmi v našich inscenacích a taky na přípravku pro muzikál *Matilda*. Naše výchova a vzdělávání k umění a divadlu divadlem jsou založeny především na tom, aby

to děti v první řadě bavilo, abychom jim vytvořili radostné, bezpečné, rodinné prostředí, kde bude jejich tvůrčí činnost probíhat v naprosté umělecké svobodě. Chceme, aby si vytvořily přátelské a upřímné vztahy nejen s lektory, ale taky mezi sebou, což se děje a máme z toho velkou radost. (úsměv) Nejpřirozenější cestou u nich rozvíjíme nejen hereckou, pěveckou a pohybovou inteligenci, ale skrz hudební divadlo si děti upevňují klíčové kompetence důležité pro další osobnostní rozvoj. Jde nám o to, aby si osvojily vlastní pravdivé herecko-pěvecko-taneční vyjadřování, které je založeno na jejich

schopnostech, dovednostech, vědomostech a osobnostní výbavě.

Na služební cestě v Anglii jsi navštívila divadla, která svou činnost účelně spojují s dětmi jako přirozenou část jejich vzdělání. Je i tohle ambice školy?

Navazujeme na anglosaskou tradici vzdělávání v daném oboru, pro děti v Anglii jde o přirozenou součást výchovy už od školky – my zpíváme lidovky, oni muzikálové písničky. Je naprosto normální, že na středních školách v rámci výuky nastudují muzikál. Ale není to o tom, že by cíleně vychovávali šesti, osmi, desetileté muzikálové herce, je to spíš součástí jejich každodenního života a kultury. Tedy pokud nejde o konkrétně projektově zaměřenou školu jako třeba Billy Elliot's School, kde připravují chlapce přímo pro roli Billyho Elliota. Myslím, že velkou devizou vedení dětí v hudebnědramatickém žánru od útlého věku je nejen výsledná přirozenost a lehkost interpretace na jevišti, ale také to, že vychováváme pro naši společnost zdravou, kultivovanou, orientovanou, sebevědomou, vzdělanou, svobodomyšlnou, milující a zodpovědnou osobnost prostou jakýchkoli komplexů.

Jak je naplánována organizace výuky?

Vyplňujeme časový prostor mezi dopolední a večerní zkouškou nebo představením. Výuka probíhá od půl třetí do šesti hodin každé pondělí a čtvrtek. Máme tři skupinky po patnácti dětech ve věku 6 až 8, 9 až 11 a 12 až 14 let. Pro velký zájem pokračujeme i v uměleckém vzdělávání dětí z *Matildy*, od října se tedy i s nimi ve stejných časech jednou týdně v úterý lektori potkávají.

Podmínkou přijetí dětí do školy bylo úspěšné absolvování konkurzu. Proběhl „konkurz“ i na lektory?

Je důležité říct, že školička není dílem jednoho člověka, je v ní zainteresováno velké množství báječných lidí, kteří ji svými osobnostmi spoluutvářejí, a vše se děje za obrovské podpory pana ředitele Stanislava Moši, který nám hodně pomohl s institucionalizací celé školy. „Šťastnou myšlenku“ na muzikálové vzdělávání dětí při divadle jsem nosila v hlavě už dlouho, jen ne-

byl skrz mateřské radosti správný čas se jí věnovat, a tak když jsem se vrátila po mateřské a Peta Gazdík, který přípravku dětí pro muzikál *Matilda* vymyslel a o podobném projektu muzikálového vzdělávání dětí spolu s Alenkou Antalovou kdysi taky už uvažoval, jak mi prozradil, tehdy oslovil své kolegy, kteří mu měli s přípravou dětí pro *Matildu* pomáhat. Domluvili jsme se, že budu tzv. u toho a po roce si řekneme... (úsměv) *Matildou* se tedy vytvořil původní tým spolupracovníků. Když jsme se po skončení přípravy začali konkrétně bavit o školičce, její metodice a směřování, domluvili jsme se, že ji první rok povedou stejní lektori jako v *Matildě*, protože už mají část své metodiky zpracovanou a vědí. Jedním z dlouhodobějších cílů školičky je totiž i vytvoření Metodiky vedení dětí mladšího a staršího školního věku v hudebnědramatickém žánru. Naši lektori jsou skvělí dlouholetí umělci našeho divadla, mnozí z nich jsou mnohonásobnými rodiči. Jsou to ale především otevření, radostní, upřímní a hodní lidé, kteří s dětmi pracují s dvěstěprocentním nasazením. Každý lektor je jedinečný a stejně tak pohlíží na každého svéřence. Náš přístup k dětem je založený na vzájemné důvěře, individuálním a vnímavém přístupu ke každému z nich. Každý lektor ze sebe během lekce vydá dětem to nejlepší nejen po umělecké, ale i po lidské stránce. Do budoucna počítáme, že se tým lektorů určitě rozšíří i v závislosti na tom, že bychom chtěli nabídku uměleckých oborů rozšířit třeba o step, dabing, tvůrčí psaní a mnohé další umělecké aktivity spojené s hudebním divadlem.

Bude společná práce zakončena nějakými výstupy?

Na festivalu *Dokořán pro hudební divadlo* uvedeme zkrácenou verzi *Pískání po větru* v úpravě a režii Petra Gazdíka a muzikálový koncert, který nazýváme *Muzikálová smršť*. Kromě konečného projektu mají děti vždy po každém měsíčním působení lektora interní konečný výstup, kde si navzájem ukáží, co se naučily za uplynulý měsíc. Každý lektor si pro „svůj měsíc“ stanoví ku-

rikulum, metodiku a potřebné materiály. Zkrátka to, co chce děti naučit, co jim chce předat, co považuje za důležité, co ho baví. Lektoři pak na sebe v rámci uměleckých oborů navazují.

V závěrečném bloku se potkají děti ze všech skupin?

Ano, v závěrečném projektu, který chceme připravovat od března, bychom chtěli spojit všechny tři ročníky a propojit je i s pokračovacím ročníkem dětí z *Matildy*. Bude to krásná velká práce s mnoha dětmi, moc se na ni těším, už teď cítím jejich úžasnou nakažlivou energii. (úsměv)

Budou děti moci nahlédnout i do jiných divadelních profesí?

Určitě. Jak dětem říkáme, hudební divadlo není pouze práce herců, hudebníků a režiséra. Chceme je prakticky seznámit i s ostatními profesemi nezbytnými pro úspěšné vdechnutí života inscenací. Je podstatné, aby pochopily, že každá profese je důležitá, má své místo a vyžaduje vysokou míru soustředění, protože skutečně jen společná práce zaručuje kvalitní výsledek na nejvyšší možné profesionální úrovni. S tím velmi souvisí i fungování a pochopení sebe sama v rámci dětské divadelní skupiny. Jsme samozřejmě individuality a jsme jedineční, ale v rámci inscenace sloužíme celku, jde nám o stejnou věc. Jsme jeden živý organismus – tým – a navzájem si pomáháme.

Až se na repertoáru objeví titul s dětskými rolmi, bude se přednostně vybírat mezi dětmi ze školy?

I to je jeden z důvodů, proč školička existuje. Se vzrůstajícími nároky na uměleckou vybavenost dětí jsme začali cítit, že by bylo dobré, kdybychom měli k dispozici děti, které už jsou do jisté míry erudované a mohou rovnou na jeviště. Takže ano, počítáme s přednostním oslovením „našich“ dětí.

Přípravkou na *Matildu* prošli a stále nejen v ní hrají i tví dva synové. Vidíš u nich posun i jiný než umělecký?

Určitě, za celou dobu působení v divadle hodně vyspěli po všech stránkách. Možná až moc... Vlastně se je se s manželem Zdeňkem snažíme trošku vracet zpět do dětských let,

protože jsou pořád děti, mají si hrát, jezdit na kole, běhat po lese, dělat blbiny... (úsměv) Ale myslím, že jsou tady jednoznačně moc šťastní. A tím je asi řečeno úplně vše. (úsměv)

Nejmladší Anička bráčky podporuje coby věrná fanynka na jejich premiérách. Myslíš, že i „dívání“ děti formuje?

Jednoznačně, díváním se člověk velmi učí. Samozřejmě že jsem jako dítě chodila do dramafáku, tancování, zpěvu, klavíru, hudební nauky... Ale když mi bylo třináct čtrnáct, byla jsem každý večer v divadle a jako věrný divák na schodech (mohli jsme na ně jako studenti chodit zdarma) vzhlížela k mým nynějším kolegům. Roky „dívání na schodech“ a vzájemné interakce mezi herci a námi v hledišti mi moc daly po umělecké stránce i vzhledem k, řekněme, všeobecnému přehledu a různým způsobům uvažování nad mnohými tématy... Děti ze školičky se byly se svými rodiči podívat na *Matildě* a na *Velké rybě*. Obě představení se jim moc líbila. Když jsme si povídali o *Velké rybě*, dostali jsme se od samotného děje, jeho různých vrstev a linií přes smrt Edwarda Blooma na konci až k posmrtnému životu. Začali jsme debatovat o těle a duši... Bylo to úžasné. Většina říkala, že smrtí to nekončí. Že naše duše po smrti odchází někam dál nebo že se stále vrací dokola, dokud nepochopí... Mluvíly o smrti moc hezky, s nadějí a úsměvem. Byla to nádherná, pozitivní a nabíjející debata.

Jsi tedy současně i aktivní lektorka herectví. Jak vypadá tvá běžná lekce?

Na úplném začátku jsme se museli s dětmi poznat. Šlo především o to, aby dětem bylo dobře, nestyděly se, uvolnily se a byly samy sebou. Teď už s nimi pracuji na konkrétních úkolech. Jsem na lekci připravená, ale vždy se snažím děti vnímat a vycházím z jejich momentálního rozpoložení, podle kterého lekci vedu. Jako v životě – člověk mluví, děti mění. (úsměv) Ale ať už je dětem šest, nebo čtrnáct, vždy musí rozumět tomu, co děláme, proč to děláme a ze začátku mít návod, jak si s tím poradit. Každý jsme jiný, máme jiný vnitřní rytmus. Podporuji děti v jejich přirozenosti, na které spolu s „řemeslným základem“ mohou stavět svůj

S manželem Zdeňkem a dětmi Prokopem, Kryštofem a Aničkou

vlastní neopakovatelný, a hlavně pravdivý a uvěřitelný herecký projev založený na osobní zkušenosti, prožitcích, dovednostech a schopnostech.

A co naopak ty sama ses od dětí naučila?

Ještě větší trpělivosti. (smích) Jsem docela trpělivý člověk, ale hranice se dají stále ještě posouvat. (smích) Člověk ze sebe na lekcích vydá úplně vše, ale zároveň dostává spoustu

energie zpět. Je to nádherné vzájemné obhacování.

Děkuji za rozhovor, který byl nabitý nejen informacemi, ale i pozitivní energií, a Evičce i dětem ve školičce přeji, ať je upřímné nadšení ze společné práce ani nadále neopouští!

Text: Kateřina Vižďová

**VŠE PRO VÁŠ VŮZ
POD JEDNOU STŘECHOU**

www.carent.cz

AUTORIZOVANÝ PRODEJ A SERVIS VOZŮ FORD
AUTOPŮJČOVNA OSOBNÍCH A UŽITKOVÝCH VOZŮ
PRODEJ NÁHRADNÍCH DÍLŮ A PŘÍSLUŠENSTVÍ

Jak snadno naštvat uvaděčku v deseti krocích (část druhá)

Přinášíme vám deset zaručených rad, jak se stát nejméně oblíbeným divákem, na kterého si ostatní budou ukazovat a nazývat ho recesistou. Protože být spořádaným a slušným divákem není nic zase tak moc těžkého, ale být divákem, který svým chováním dokáže naštvat v pár krocích takřka všechny kolem sebe, tak to už je výzva pro opravdové mistry.

- Další krok by vám vzhledem k předchozímu neměl dělat velký problém, protože když jste toho museli před chvílí tak hodně vypít, nemůže se nikdo divit, že se vám bude chtít v průběhu představení na záchod. Velmi důležité je nezapomenout si ke svému odchodu vybrat ten správný okamžik, nejlépe takový, kdy je na jevišti hrobové ticho. To proto, aby si všichni všimli, že někam odcházíte. Náš tip: prudce u dveří zrychlete tak, aby si vás uvaděčka nevšimla a nestihla vám dveře potichu otevřít.
- Pokud máte rádi hádky, v tomto kroku se máte také na co těšit. Až se totiž budete vracet z toalety, může nastat situace, že vás uvaděčka nebude chtít pustit na vaše místo (například když sedíte na Hudební scéně na místech, ke kterým se dostanete jen vstupy D a E). Ztrote tak další hlasitý výstup, na který máte samozřejmě právo, protože jste si za to místo zaplatili, co na tom, že budete rušit ostatní diváky a herce (naštvetete tak nejen uvaděčku, ale i diváky sedící v sále, a to se jistě vyplatí).
- Další moderní vychytávkou, která uvaděčkám brzy způsobí zdravotní problémy v podobě tiků, jsou chytré hodinky, proto si je s sebou do divadla nezapomeňte vzít. Mají totiž jednu úžasnou vlastnost, a to tu, že se rozsvítí pokaždé, když jen trochu víc pohnete rukou nebo vám přijde nová zpráva. A co na tom, že se dají vypnout nebo nastavit na divadelní režim.
- Dalším úžasným nápadem, jak takovou milou uvaděčku naštvat, je začít si představení fotit, nejlépe samozřejmě s bleskem (ať ty fotky taky za něco stojí), a když už jste v tom, není nic jednoduššího než začít rovnou i natáčet. A když zrovna nemáte náladu si něco fotit nebo natáčet, můžete si začít vyřizovat zprávy, na světě totiž nenajdete lepší místo ke kontrolování stavu svého bankovního účtu, než je přítmi divadelního sálu. Když vám pak začne na rameno klepat podrážděná uvaděčka, tvařte se, že vůbec nevíte, co po vás chce, a že ten mobilní telefon ve vaší ruce přece ani není váš a jen ho držíte kamarádovi.
- A jako třetíčku na dortu pro vás máme pár osvědčených otázek, které sice žádné uvaděčce přímo nezničí večer, ale na dobré náladě jí také nepřidají. Mezi naše nejoblíbenější zajisté patří: *Kde najdu to foyer?* (vy samozřejmě víte, že v něm právě stojíte) nebo *Šatna je zdarma?* (což zajisté také víte, ale je dobré si to pro jistotu ověřit, on by vás taky takový účet za šatnu mohl pěkně zruinovat a nemuselo by vám vystačit na chlebiček).

Upozornění: Tyto rady a kroky jsou myšleny jen jako vtip a v žádném případě není účelem někoho navadět k jejich praktikování.

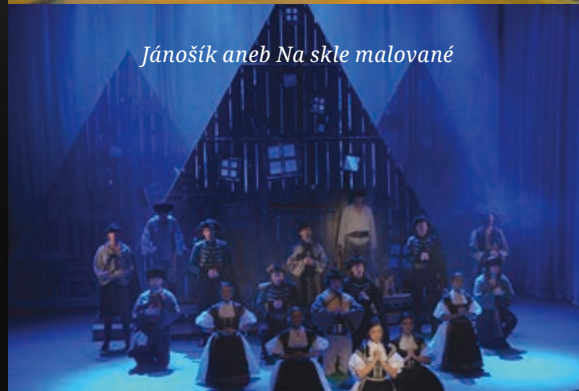
Text: Eliška Halodová

Jubileum

Jaroslav Milfajt

Čarodějky z Eastwicku

Jánošík aneb Na skle malované

Markéta Lazarová

Hrabal a muž u okna

Mozart!

Probuzení jara

Prachy!, Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně, Pohled z mostu, Sám na dva šéfy, Eliška/Rejčka, My Fair Lady (ze Zelňáku), Napoleon aneb Alchymie štěstí, Hrabal a muž u okna, První rande, Světáci, O statečném kováři, Grand Hotel, Santiniho jazyk, Romeo a Julie, Klapzubova jedenáctka, Osmýčky, Lakomec, Ženy na pokraji nervového zhroucení, Brněnské kolo, Bítls, Zamilovaný Shakespeare, Radúz a Mahulena, Evangelium o Marii, Červené komety, Mendel aneb Vzpouza hrášků, Ostrov pokladů, Těžká Barbora, Riverside Drive, Noc na Karlštejně, Sliby chyby, Dvojitá rezervace, Cyril a Metoděj, Donaha!, Mefisto, Očistec, Baron Trenck, Pokrevní bratři, Zkrocení zlé ženy, Výkřiky do tmy, Kráska a zvíře, Sen noci shakespearovské, Měsíční kámen, Chicago, Jméno růže, Sugar! (Někdo to rád horké), Dobře rozehraná partie, Dokonalá svatba, Probuzení jara, Betlém, Mozart!, Sněhurka a sedm trpaslíků, Peklo, Cabaret, Rendez-vous s operetou, Jánošík aneb Na skle malované, Markéta Lazarová, Čarodějky z Eastwicku, Cikáni jdou do nebe, Odyssea, Oliver!, Nana, Romance pro křídlovku, Zahrada divů, Arkádie, Král Jindřich VIII., Jak je důležité mít Filipa, Dvě gorily proti mafii

Jevištní výtvarník Jaroslav Milfajt oslaví 6. listopadu pětadesáté narozeniny. Výše uvedený výčet jsou jeho realizované scénografie pouze v našem divadle. S Jarouškovými scénami se ovšem můžete setkat v mnoha českých divadlech. To už by se nám sem nevešlo. A kromě toho, že rád dělá „scény“, také umí loutky, masky, výstavní expozice, interiéry, plastické objekty a kresbičky všeho druhu (nejen) do Dokořánu. Přejeme mu vše dobré, ať mu na jevišti ani v životě nic nepadá na hlavu.

Arkádie

Král Jindřich VIII.

Santiniho jazyk

Noc na Karlštejně

Roční předplatné 2024

Celý rok naplněný skvělými divadelními prožitky vám poskytne naše Roční předplatné. V nabídce pro nadcházející rok naleznete dohromady pět inscenací, jež jsou spojením starších i novějších kusů na Činoherní i Hudební scéně a lístky na ně bývají pravidelně okamžitě rozebrány záhy po spuštění předprodeje vstupenek.

Vy však díky zakoupené abonentce máte průběžně po dobu trvání celého kalendářního roku, tedy od ledna do prosince (mimo letní prázdniny), své neměnné místo v sálech zajištěno. A po pořízení vašeho abonmá se brzy zaradujete i z dalších bonusů, které s ním souvisejí!

Na rok 2024 je pro vaše potěšení přichystán fantazií prodchnutý mystický muzikál **Velká ryba (Big Fish)**, legendární historický muzikál **Devět křížů** o známé moravské pověsti, třeskatá komedie s písničkami **Sám na dva šéfy** na motivy Goldoniho hry **Sluha dvou pánů**, strhující komorní vztahové drama **Pohled z mostu** a brilantní magická komedie o životě po životě **Ti druzí (Spirit Level)**. Jedná se jednoduše o výjimečné tituly, jejichž zhlédnutí je divadelním svátkem.

Noví zájemci si mohou Roční předplatné 2024 zakoupit od 1. listopadu 2023 osobně na komerčním oddělení divadla nebo online na www.mdb.cz.

Cena Ročního abonmá činí 2 950 Kč; pro důchodce, studenty a držitele průkazů ZTP a ZTP/P 2 250 Kč.

Francis Scott Fitzgerald:

Česká premiéra

VELKÝ GATSBY dramatizace slavného románu jazzového věku

„Toto je Příběh,“ napsal autor divadelní adaptace Simon Levy, „Příběh o Americe, o jazzovém věku, o okouzlení a iluzích, o světě, kde láska a sny jsou naplňovány i zrazovány.“ Svůj „americký sen“ chce zažít i Jay Gatsby, jehož činy jsou hnány bezmeznou a bohužel i nesmyslnou láskou ke zbožňované Daisy, jež ho ale zanechává osudu, čímž ničí jeho sen i život.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: L. Janota, J. Brožek, K. Daňhelová, D. Velčická, D. Vitázek, O. Studénka, Z. Holbeinová, J. Gazdíkova, J. Uličník, M. Němec a další.

Arthur Miller:

POHLED Z MOSTU klasické drama

Úspěšné drama odehrávající se ve stínu Brooklynského mostu spojuje „americký“ Manhattan a „italský“ Brooklyn. Průvodcem po těchto rozdílných světech je advokát Alfieri, jenž sice zastupuje právo, když chce poučkami umoudřit rozlíčeného italského dělníka Eddieho, zároveň je ale se svými oficiálními zákony krátký na nevyřčené závazky v komunitě přistěhovalců.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: P. Štěpán, M. Sedláčková, B. Slaninová, P. Halberstadt, K. Pekar, M. Mihál, J. Przebinda a D. Rymeš.

Pam Valentine:

TI DRUZÍ magická komedie o životě po životě

Jelikož drobných zázraků není nikdy dost, připravte sami sobě jeden zázračný zážitek tím, že vyrazíte na tuto bravurní komedii. Čeká vás v ní milý pohled na společné soužití dvou manželských párů v jednom domě, jehož jasným poselstvím je informace, že největším darem života je dítě a největším smyslem života je láska – ať už jste člověk, nebo třeba duch.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: P. Halberstadt, A. Antalová, S. Janotová, O. Halámek, E. Kubálková, T. Sagher a J. Gazdíkova.

Alan Jay Lerner, Frederick Loewe:

MY FAIR LADY (ZE ZELŇÁKU) hudební komedie podle hry G. B. Shawa Pygmalion

Jen se těš, profesore mluvy, jen se těš, jakou lekci stran správné výslovnosti, řádného vychování a nedbalé elegance ti nakonec poskytne „drzá žába“ Líza Ďulínková, původně prostořeká květinářka prodávající pugety na Zelňáku. A vy, diváci, se těšte na velkolepou muzikálovou podívanou plnou známých melodií, nádherných dobových kostýmů a výborných výkonů.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Křížová nebo E. Skálová nebo B. Slaninová, K. Pekar nebo P. Štěpán, J. Brožek nebo R. Širila, J. Mazák, A. Novotný, J. Musilová a další.

PROGRAM LISTOPAD

PROGRAM PROSINEC

ČINOHERNÍ SCÉNA		HUDEBNÍ SCÉNA		ČINOHERNÍ SCÉNA		HUDEBNÍ SCÉNA	
ČT	2.11. 18.00 Velký Gatsby	ST	1.11. 19.00 The Addams Family A3/AB3	PÁ	1.12. 19.00 Ti druzí	PÁ	1.12. 18.00 My Fair Lady (ze Zelňáku)
PA	3.11. 14.00 Velký Gatsby	ČT	2.11. 19.00 The Addams Family A4/AB4	SO	2.12. 19.00 Noc pastýřů A2023	NE	3.12. 18.00 Medicus
PÁ	3.11. 19.00 Velký Gatsby E5	PÁ	3.11. 19.00 The Addams Family zadáno	NE	3.12. 18.00 Noc pastýřů	PO	4.12. 19.00 Medicus
SO	4.11. 19.00 Velký Gatsby P	SO	4.11. 14.00 The Addams Family	PO	4.12. 19.00 Noc pastýřů Z2023	ÚT	5.12. 18.00 Medicus PPP/P18
NE	5.11. 19.00 Velký Gatsby	SO	4.11. 19.00 The Addams Family AG/AB6	ST	6.12. 19.00 Velký Gatsby A3	ST	6.12. 18.00 Medicus PP1/PP2
PO	6.11. 19.00 Zdenek Merta u klavíru host L. Machálková	NE	5.11. 14.00 The Addams Family	ČT	7.12. 19.00 Velký Gatsby A4	ČT	7.12. 18.00 Medicus
ÚT	7.11. 19.00 Splašené nůžky zadáno	NE	5.11. 19.00 The Addams Family D/E7	PÁ	8.12. 19.00 Velký Gatsby C5	SO	9.12. 19.00 Mamma Mia!
ST	8.11. 19.00 Splašené nůžky zadáno	PO	6.11. 19.00 The Addams Family	SO	9.12. 19.00 NE/NORMÁLNÍ	NE	10.12. 14.00 Mamma Mia!
ČT	9.11. 18.00 Velký Gatsby	ÚT	7.11. 19.00 The Addams Family A2/AB2	NE	10.12. 18.00 NE/NORMÁLNÍ	NE	10.12. 18.00 Mamma Mia!
PÁ	10.11. 19.00 Velký Gatsby AB5	ST	8.11. 19.00 The Addams Family	ÚT	15.12. 14.00 Prachy!	PO	11.12. 19.00 Mamma Mia!
SO	11.11. 19.00 Osmýčky	ČT	9.11. 18.00 The Addams Family zadáno	PÁ	15.12. 19.00 Prachy! A5	ÚT	12.12. 18.00 Mamma Mia!
NE	12.11. 18.00 Osmýčky	PÁ	10.11. 19.00 The Addams Family zadáno	SO	16.12. 19.00 Prachy! P	ST	13.12. 19.00 Mamma Mia!
PO	13.11. 19.00 Hamlet aneb Hádala se duše s tělem AB1	SO	11.11. 14.00 a 18.00 The Addams Family	NE	17.12. 19.00 Prachy! D	SO	16.12. 14.00 Matilda
ÚT	14.11. 19.00 Hamlet aneb Hádala se duše s tělem E2	NE	12.11. 14.00 a 18.00 The Addams Family	PO	18.12. 19.00 Noc pastýřů M2023	SO	16.12. 18.00 Matilda
ČT	16.11. 19.00 Velký Gatsby AB4	PO	13.11. 18.00 The Addams Family SP	ÚT	19.12. 19.00 Noc pastýřů R2023	NE	17.12. 14.00 Matilda zadáno
PÁ	17.11. 18.00 Splašené nůžky	ÚT	14.11. 18.00 The Addams Family	ST	20.12. 19.00 Noc pastýřů T2023	NE	17.12. 18.00 Matilda
SO	18.11. 18.00 Splašené nůžky	ST	15.11. 15.00 a 19.00 The Addams Family	ČT	21.12. 19.00 Noc pastýřů V2023	ÚT	19.12. 18.00 Vánoční koncert
NE	19.11. 18.00 Pohled z mostu	ČT	16.11. 19.00 The Addams Family C4	PÁ	22.12. 19.00 Noc pastýřů X2023	ST	20.12. 18.00 a 20.30 Vánoční koncert
PO	20.11. 19.00 Velký Gatsby A1	PÁ	17.11. 14.00 The Addams Family	ST	27.12. 18.00 Světáci	ČT	21.12. 18.00 Vánoční koncert
ÚT	21.11. 19.00 Velký Gatsby C2	PÁ	17.11. 19.00 The Addams Family C5/E5	ČT	28.12. 18.00 Světáci	PÁ	22.12. 18.00 Vánoční koncert Javory
ST	22.11. 19.00 Velký Gatsby AB3	SO	18.11. 14.00 a 18.00 The Addams Family	PÁ	29.12. 19.00 Prachy! AB5	SO	23.12. 18.00 Vánoční koncert Javory
ČT	23.11. 18.00 Světáci zadáno	PO	20.11. 19.00 Devět křížů	SO	30.12. 19.00 Prachy! AB6	ÚT	26.12. 18.00 Matilda
PÁ	24.11. 18.00 Světáci	ÚT	21.11. 18.00 Devět křížů	NE	31.12. 18.00 Prachy! slavnostní silvestrovská premiéra	ST	27.12. 16.00 Matilda
SO	25.11. 19.00 Sám na dva šéfy	ST	22.11. 19.00 Devět křížů			ČT	28.12. 16.00 Matilda
NE	26.11. 18.00 Sám na dva šéfy	ČT	23.11. 18.00 Devět křížů			PÁ	29.12. 18.00 Matilda
PO	27.11. 19.00 Sám na dva šéfy zadáno	SO	25.11. 16.00 a 19.00 Noc na Karlštejně			SO	30.12. 14.00 Matilda
ST	29.11. 19.00 Ti druzí	NE	26.11. 16.00 Noc na Karlštejně			SO	30.12. 18.00 Matilda
ČT	30.11. 18.00 Ti druzí	NE	26.11. 19.00 Noc na Karlštejně zadáno			NE	31.12. 14.00 Matilda
		ÚT	28.11. 18.30 My Fair Lady (ze Zelňáku) zadáno			NE	31.12. 18.00 Matilda
		ST	29.11. 18.30 My Fair Lady (ze Zelňáku) zadáno				
		ČT	30.11. 18.00 My Fair Lady (ze Zelňáku)				

■ Veřejná generálka ■ Premiéra

■ Hostování

Noah Gordon, Iván Macías, Félix Amador:

MEDICUS muzikál podle bestselleru RANHOJČ Noaha Gordona

„A přesto nevzdávej se přání a vesmír milerád ti vyhoví.“ Vybraný úryvek jedné z mnoha krásných písní skvěle vystihuje celý děj muzikálu. Svého obrovského přání se nevzdává ani nadějný mladý ranhojič Rob Cole, kterého ze zvoleného směru jeho životní cesty nevychýlí žádné překážky. Jeho poutí za poznáním a láskou se tak stává přímo vesmírnou záležitostí.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: L. Matouš nebo R. Pekárek, K. Daňhelová nebo E. Mertová, S. Slovák nebo J. Uličník, L. Kolář nebo I. Ondříček, A. Slanina nebo D. Vitázek a další.

Josef Bouček:

NOC PASTÝŘŮ drama o boji talentu s mocí

S blížícím se vánočním časem mnohým z vás v hlavách začnou znít slova: „Hej, mistře, vstaň bystře!“ Neodmyslitelnou součástí vánočního času v našem divadle je již několik posledních sezón nesmírně citlivé a dojemné drama *Noc pastýřů* o těžkém životním údělu rožmitálského kantora a hudebního skladatele Jakuba Jana Ryby, které ani letos nechybí na programu.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: M. Němec, A. Antalová, J. Mazák, R. Jícha, S. Janotová, V. Skála, J. Musilová a další.

Brian Yorkey, Tom Kitt:

NE/NORMÁLNÍ komorní muzikál

Problematika psychického onemocnění není na muzikálovém poli novinkou, autoři tohoto amerického muzikálu jdou ale v akcentování tématu bipolární poruchy a jejího vlivu na rodinné zázemí až na dřeň. Což bylo právem hlasitě podpořeno zaslouženou diváckou odezvou, a to nejen v Americe, ale i u nás, kde dílo i jeho protagonisté sklízejí jeden úspěch za druhým.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: I. Vaňková, L. Janota, M. Salvadori, E. Skálová, J. Florián a D. Vitázek.

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin:

MATILDA kouzelný rodinný muzikál

Pokud už pomalu hledáte vhodné vánoční dárky pro své blízké a kamarády, máme pro vás jeden zaručený tip: *Matilda*! Tato magická muzikálová show totiž jistojistě udělá radost celé vaší rodině i přátelům všech generací. V příběhu o mimořádné holčičce nechybí kouzla, vtip, energické písničky a choreografie, a hlavně ansámbl dětských herců, jež vám vyrazí dech.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: A. Bergerová nebo M. Juráčková nebo K. Kabele, J. Mach nebo M. Němec, K. Daňhelová nebo D. Křížová, S. Janotová nebo I. Vaňková, L. Janota nebo J. Ressler a další.

Představujeme

Hudební scéna,
jak ji neznáte

Pánské rychlé převleky

Představte si malou místnost, ve které se během několika málo vteřin dokážete proměnit v úplně, ale opravdu v úplně někoho jiného. Zprvu by vás mohlo napadnout, že se jedná o sál plastické chirurgie či obýváček známého kouzelníka. Ovšem vyvedu vás z omylu. Jedná se totiž o zcela obyčejnou místnost u nás v divadle, troufám si říct ne větší než 4x4 metry. Představuji vám místnost pánských rychlých převleků.

Dovolte mi, abych toto místo nejdříve popsal. Naleznete zde všudypřítomné „šten-dry“ s kostýmy a vedle nich vždy připravená děvčata z garderoby. Velmi záleží na tom, co momentálně hrajeme za divadelní kus. Je rozdíl, když hrajeme například pohádku *O statečném kováři*, kde všehovšudy máme dva kostýmy za celou hru, anebo když hrajeme muzikál *Medicus* či *Velkou rybu*, kde se po odehraném výstupu ihned musíme převléct.

Nevěřili byste, jak se pro mě těchto pár metrů čtverečních změnilo v průběhu mých divadelních let. Dříve jsem bral rychlé převleky jako danou povinnost, kterou jsem chtěl splnit s největší možnou zodpovědností. Snažil jsem se vždy o co nejrychlejší převlek do druhého kostýmu, abych dalším kolegům nezabíral prostor a nezdržoval je. Ihned poté jsem pádil buďto na jeviště, nebo do zákulisí.

Dnes je ale vše jinak. Rychlé převleky jsou pro mě jakousi oázou klidu, kde se setkávám s kolegy a samozřejmě s kolegyněmi z gar-

deroby, tzv. oblíkačkami, bez kterých by to tu jednoduše nefungovalo. Je to místo, kde si sdělíme první dojmy z jeviště, ať už z daného výstupu, vtipných situací, či jiných dalších získaných vjemů. Dále si ale také všímáme obsazenosti sálu či krásných diváček v prvních řadách. To vše bývá předmětem našich konverzací. A v neposlední řadě zde uslyšíme ty nejlepší vtipy od svých kolegů z celého divadla. Dá se říct, že člověk se tu nenudí. Před několika lety mě rychlé převleky spíše stresovaly, ovšem dnes je tomu přesně naopak. Kolikrát mám i pocit, že se v rychlých převlecích zpomalí čas oproti rychlému ději na jevišti. Je to takový menší paradox. Ti kolegové, kteří nechodí do tzv. kužárny, se setkávají právě zde a já osobně můžu říct, že tady dokážu v klidu vypnout, odpočinout si, popovídat si, ať už pracovní, či osobně. A hlavní zásluhu, proč tomu tak je, mají především fantastičtí lidi kolem mě, kolegové a kolegyně.

Text: Marek Hurák

Vánoční dárky v MdB

Vánoční dárkový poukaz

Vyřešte jednoduše a elegantně docházející inspiraci na vánoční dárky Vánočním dárkovým poukazem do našeho divadla. Poukaz v hodnotě 500 Kč totiž jeho majiteli poskytne možnost výběru představení v hracím plánu dle vlastní preference. Platnost poukázky je sice 12 měsíců, není ale třeba tak dlouho čekat – hned jak bude s nadšením na Štědrý den rozbalena, lze ji rovnou využít k ulovení volných míst třeba i na nejbližší prosin-

cová představení. Například kouzelný muzikál *Matilda*, který je na programu právě v povánočním období, je tou pravou volbou, jak si prodloužit magický sváteční čas prožítý společně s celou rodinou.

Poukaz zakoupíte v pokladnách či online a stejně tak osobně v pokladně či online při elektronickém nákupu jej lze i uplatnit. Ale pozor – do oběhu jde pouze limitovaná edice 1 000 kusů!

Eliška Horňáková

Chci objevovat nové věci a nové zážitky

Pokud jste viděli nádherný muzikál *Velká ryba* (*Big Fish*), možná jste si všimli mladé krásky Elišky Horňákové, která hrála první lásku hlavního hrdiny Jenny Hillovou. Eliška je mladou půvabnou slečnou, která přišla do našeho zpěvoherního souboru z JAMU, a tak jsem měla opět možnost poznat další zajímavou herečku.

Eliško, jako u všech tvých předchozích kolegů se tě musím zeptat, jaká byla tvá cesta k divadlu? Směřovala jsi přímo k herectví?

Je pravdou, že jsem od malička navštěvovala různé kroužky tance, pohybových aktivit, zpěvu nebo jsem hrála na flétnu. Ale že bych

měla přímo namířeno k herectví, to určitě ne. To vlastně přišlo až ve chvíli, kdy jsem se rozhodovala o svém dalším směřování po střední škole a zkusila jít na JAMU.

Počkej... JAMU je moc velký skok.

Ano, chci tím říct, že jsem se jako dítě ráda předváděla a neměla jsem problémy s tré-

mu. To se samozřejmě časem začalo vytrácet a v současné době je vše zase trochu jinak. Ale pamatuji si, že jsem si dost často na herečku hrála. Nejvíc tím trpěla asi moje sestra, kterou jsem neustále nutila, aby mi pomáhala při mých scénkách z filmů nebo pohádek, které jsem si připravovala. Samozřejmě mojí velkou zálibou byly princezny... jak jinak! A s tímto obdobím se pojí i vzpomínka na moji babičku z maminy strany, která vždy říkala: „*Hlavně ne herečka!*“

V tvém životopise jsem si našla, že ses věnovala i folklóru?

Ano, protože pocházím z Tuřan, maminka z Chrlic a Holásek. Tam všude se drží hodová tradice, se kterou jsem jako dítě vyrůstala. Takže můj život je spojen i s tímto hodovým zvykem. Se sestrou jsme byly hlavními stárkami v Tuřanech. Je to prostě neoddelitelná součást mého života. A jsou s ní spojeny nádherné zážitky.

A jak ses tedy nakonec dostala na JAMU?

Nejprve jsem studovala Taneční konzervatoř, na kterou jsem chtěla jen zkusit přijímačky. Na veletrhu středních škol si mě všimli zástupci školy a začali mě přesvědčovat, ať zkusím zrovna jejich instituci. Asi jsem je zaujala svojí drobnou postavou, ale já balet nikdy předtím nedělala. Hned jsem začala na maminku naléhat, že bych to ráda zkusila. Maminka chodila do rytmiky (tak se tomu kdysi říkalo) a věděla, že balet bude hodně velká dřina, a tak se mě od něj snažila trošku odradit. Ale já na tom trvala. Samozřejmě jsem vůbec netušila, co mě bude čekat! Jenže já byla tehdy v šesté třídě a to je stupeň, kdy se na Taneční konzervatoř nastupuje. Takže jsem v polovině roku zkusila přijímačky – pamatuji si, že byla hrozná zima. A hned ve stejný den, kdy jsem dopoledne udělala přijímačky, se maminka domluvila s ředitelem konzervatoře a v průběhu tří dnů mi vyřídila přestup ze základní školy. A já začala studovat balet. Chtěla jsem se tanci i nadále věnovat profesně, protože jsem si vyzkoušela několik baletních titulů v Janáčkově divadle. Ale bohužel jsem začala mít zdravotní problémy, můj sen stát se profesionální baletkou vzal rychle za své. Je

ale pravdou, že někde v podvědomí jsem stále měla pocit, že přece jen jsem měla v sobě víc talentů než pouhý tanec. Že jsem také zpívala a hrála na hudební nástroj. A začalo mě lákat i herectví. A protože jsem s maminkou ráda chodila do Městského divadla, tak jsem se připravovala na přijímačky na JAMU do muzikálové třídy a vyšlo to.

Studovala jsi v Ateliéru muzikálového herectví pod vedením Michala Zetela. Jaká byla studia?

Bylo to pro mě samozřejmě něco úplně nového. Měla jsem spoustu spolužáků z různých koutů republiky, bylo to hrozně fajn a na studium ráda vzpomínám.

Překvapila tě škola něčím?

Zas tak moc ne, protože jsem z konzervatoře byla připravená na to, že to bude dřina. Ale jiné to rozhodně bylo. Přišla jsem do něčeho, co jsem neznala, a překvapivě jsem se nebála. Ale jak jsem začala zjišťovat, o čem to všechno je, tak najednou přicházel i strach. Michal Zetel mi někdy ve druhém ročníku říkal: „*Eliško, co to s tebou je? Ty ses přece v prváku vůbec nebála! A najednou takový osytých.*“ Prostě to najednou na mě přišlo.

Chtěla jsi vždycky do našeho divadla?

Samozřejmě. Jako rodilá Brňanka, která s tímto divadlem vyrůstala, bylo takovým mým snem zde nastoupit. Nebo si tady alespoň zahrát. Navíc mě na flétnu učil Tomáš Kůfhaber, bývalý muzikant a kapelník MdB. Ten nás vždycky vzal do divadla a muzikálové písně jsme pak často s ostatními žáky v rámci hodin i zpívali.

A účinkovala jsi u nás v době studií na JAMU?

To ne. Ale s profesionálním divadlem mám zkušenost z doby studií na Taneční konzervatoři. Účinkovali jsme v baletu *Louškáček*, v opeře *Aida* a dalších titulech, takže jsem divadelní zákulisí poznala v Janáčkově divadle.

A u nás jsi začínala v jakém titulu?

Začala jsem v muzikálu *Medicus*. Je to samozřejmě jiné než balet, tam šlo v podstatě jen o pohyb. Tady najednou bylo třeba zapojit vše ostatní – herectví i zpěv. Ale nebylo to něco, co by mě porazilo. Vzhledem k tomu,

V muzikálu *Velká ryba (Big Fish)*, režie Stanislav Moša

že mám za sebou první divadelní sezónu, mohu říct, že je to vlastně o tom, že se člověk dost rozkoukává a učí se, jak to tady funguje. Herecký kolektiv je zde skvělý a velmi přátelský, starší kolegové nám jako nováčkům a mladším kolegům jsou ochotni pomoci a toho si velice vážím.

Čím vším jsi vlastně za ten rok prošla?

Čekalo mě zkoušení muzikálu *Matilda*, pak jsem dostala moc hezkou příležitost v muzikálu *Velká ryba (Big Fish)* a ke konci sezóny mě čekalo ještě krásné zkoušení a účinkování na Biskupském dvoře v nádherné autorské inscenaci *Krokodýl ze Svatky aneb Mozart v Brně*. Obrovskou výzvou pro mě byl v uplynulém roce i můj první záskok za kolegyni Dianku Velčickou v pohádce *Sněhurka a já*. Byla jsem z toho hodně nervózní, ale nakonec jsem to zvládla.

Co nyní zkoušíš?

Jsem v úžasném muzikálu *The Addams Family* a je to příjemné zkoušení. Teprve v příštím týdnu přijede choreograf a začnou i taneční zkoušky a na ty se moc těším. Mám teď trochu náročnější období, jelikož hrají všechna představení muzikálu *Matilda*. Ale strašně moc mě to baví a dětské obsazení si vyloženě užívám, jelikož dokáže průběh představení pěkně zpestřit.

Eliško, jak odpočíváš, když nejsi v divadle?

Strašně ráda sportuji. S přítelem vyrážíme do přírody, rádi jezdíme na kolech, já i běhám. A teď jsme si pořídili pejska, amerického staforda, tak se mu musíme hodně věnovat. Chodíme ráno na procházky, odpoledne to zvládá přítel a rodiče. A samozřejmě ráda trávím čas s rodinou, zajímavou knihou a čokoládou! Ta nesmí chybět.

Neřesti mám ráda... ještě mi nějaké prozrad.

Čokoláda, oříšky... víc toho asi nemám. *(smích)*

Máš nějaký divadelní sen?

Pro mě bylo snem dostat se do tohoto divadla a ten se mi splnil. Vysněnou roli nemám, co ke mně má přijít, to přijde. Každá herecká příležitost totiž člověka posouvá dál. Ono mít vysněnou roli a pak ji nedostat může být i frustrující, proto vyloženě vysněnou roli nemám. Člověk pak není zklamán. Ale neříkám, že nemám sny. Ty jsou hodně důležité. A potom najednou přijde nějaká hezká role a vypadá to jako náhoda, ale ona to nikdy náhoda není. Prostě to tak má být a to překvapení na tom je taky kouzelné.

Láká tě i činohra?

Moc mě láká a byla bych moc ráda, kdyby mě nějaká činoherní role potkala. Je to přece jen zase jiná práce a jiný prostor. Chci objevovat nové věci a nové zážitky.

Tak ti přeji, ať tě nějaká pěkná role brzy potká. Moc děkuji za milé povídání... a samozřejmě jsme zjistily, že máme v těch Tuřanech společné známé. Holt, Brno je prostě velká vesnice. *(smích)*

Text: Helena Brzobohatá

Petr Drlík

Zpětná vazba je k nezaplacení

V Městském divadle Brno je zaměstnán od roku 2014. Nejprve jako finanční analytik, tedy v podstatě ekonom divadla, od nové sezóny zastává pozici ekonomicko-provozního náměstka ředitele MdB. Na první pohled klidný, rozvážený muž se širokým úsměvem a nakažlivým smíchem Petr Drlík mi povídal o své cestě k divadlu a o tom, co jej, ekonomu, v tomto stánku umění fascinuje a překvapuje.

Petre, když jste se ve škole rozhodoval, čím se v dospělosti budete živit, asi jste netušil, že se dostanete k divadlu, nebo ano?

To určitě ne. Já jsem na střední škole studoval ekonomickou informatiku, takže jsem se potom rozhodoval mezi ekonomikou a informatikou. Na vysoké škole jsem nakonec studoval národní hospodářství a veřejnou ekonomiku. A chtěl jsem pak dál pracovat v oboru, který jsem vystudoval, alespoň nějakou dobu. Měl jsem velké štěstí, že jsem dostal příležitost pracovat na Odboru kultury Magistrátu města Brna. Takže paradoxně přes veřejnou ekonomiku jsem se dostal až sem k nám do Městského divadla.

Když jste se rozhodoval pro studium veřejných financí, myslel jste taky třeba na politickou kariéru?

Ne, to rozhodně ne. Politická kariéra mě nikdy nelákala. Mě opravdu spíš zajímala ekonomie a podstata toho všeho, co studuje, protože ekonomie je poměrně široký obor. I když do médií se dostanou větší částí jen údaje o vývoji finančního trhu nebo makroekonomické ukazatele. Pro mě byla motivací ke studiu i část této vědy, která se zabývá zákonitostmi fungování veřejného sektoru.

Nástup na místo na Odboru kultury pro vás ale nebyl vstup do zcela neznámých vod, ne? O kultuře jste povědomí měl.

Ano, ale jen na takové normální bázi. Nebyl jsem tím, kdo by chtěl umělecky tvořit. Takže jako divadelní divák nebo člověk, který se zajímá o výtvarné umění. Ale byl jsem rád, že jsem se dostal po škole právě na zmiňovaný Odbor kultury, protože to je v rámci všech těch magistrátních odborů poměrně zajímavá oblast.

Co vás na tom tedy bavilo? Co bylo to zajímavé?

Že to není jenom čistá úředničina, právní normy, předpisy a tak dál, ale že člověk řeší i reálné věci z kultury. Já jsem

S Věrou Kadlecovou, Andreou Kučerovou, Stanislavem Mošou a Zdeňkem Helbichem na premiéře muzikálu Medicus v Mnichově

pracoval jako metodik pro některé příspěvkové organizace, i když Městské divadlo Brno mezi nimi zrovna nebylo. Zároveň jsem také zpracovával individuální dotace například pro ochotnická divadla a další různé spolky napříč celou kulturní sférou. **Bylo těžké přemluvit vás, abyste šel z Odboru kultury pracovat přímo do Městského divadla Brno?**

Ne, nebylo. Když jsem nastupoval na Odbor kultury, věděl jsem, že je to práce na dobu určitou, která se nakonec protáhla až na téměř pět let. Takže když jsem ke konci té doby dostal nabídku od pana ředitele Moši, rád jsem ji přijal.

Věděl jste vůbec, do čeho jdete?

Ano i ne. Přece jenom příspěvkové organizace tohoto typu jsem znal například z kontrol, ale tam je člověk vždycky na opačné

straně barikády a nikdy nemá možnost tu organizaci poznat úplně do hloubky. Pracovat přímo v konkrétní organizaci je mnohem bohatší. Ale to, co mě třeba překvapilo na divadle, když jsem tady začal pracovat, byla ohromná pestrost profesí, jež se za výsledkem, který vidíme na jevišti, skrývají. **Takže nějaký šok nebo velké překvapení se nekonaly?**

Šok ani ne, ale na některé věci jsem si rozhodně musel zvykat.

Na které třeba?

No, tak zásadní rozdíl je, že ve veřejné správě je všechno rámováno kalendářním rokem. V divadle se žije sezónami. A člověk pak musí uvažovat takovým dvojitým způsobem, protože jedno období se završuje přesně v půli toho druhého. A další odlišná věc je to, že má ekonomická práce je

omezena přesnými postupy, právními předpisy, zatímco umělecké prostředí je založeno mnohem víc na určité emocionální bázi. Ale hledání průsečíků, co vyžaduje má práce a co ta divadelní, bez které by to celé ztratilo smysl, to je něco, s čím musím neustále počítat. Prostě to není už ten čistý úřad.

Je to pro vás hodně nepříjemné, že musíte kličkovat mezi uměleckou a ekonomickou sférou?

Já bych řekl, že právě naopak. Protože to tu práci dělá zajímavou. Na Odboru kultury byli úžasní kolegové, na tu práci vzpomínám velmi rád. Ale divadlo nabízí mnohem víc. Protože když jako divák odcházím z našeho představení a vidím nadšení diváků, jak si o představení povídají a strávili příjemný večer, mám krásný pocit, že jsem k tomu alespoň nějakým způsobem přispěl, i když jsem na jevišti nestál. Mít možnost vidět výsledek práce a zpětnou vazbu, to je k nezaplacení.

A nikdy jste neměl touhu také se postavit na jevišti?

Řekl bych, že ne. Já umění obdivuji, ale vím, že být herec a být ve středu zájmu není tak úplně pro mě.

Vy nyní působil v pozici ekonomického náměstka ředitele Městského divadla Brno. Zeptám se pro naše čtenáře, co má vlastně takový ekonomický náměstek na starost?

Okruhy činnosti, za které jsem zodpovědný, jsou vlastně tři. První je čistě ekonomický, což je účtárna a evidence majetku. Další oblast je pak hospodářská správa, tedy správa budov a pozemků. A ta třetí část je provozní. Ta zahrnuje provozní útvar, které se starají o chod jednotlivých představení, byť to je pochopitelně činnost, která se netýká jen ekonomicko-provozního úseku, ale vyžaduje zejména úzkou spolupráci s inscenačními týmy divadla.

Neodradil vás vstup do tenat divadelního provozu od divadla jako takového? Zkrátka chodíte ještě do divadla, když víte, jak se to vyrábí? Dokáže vás divadlo naplnit ještě svým kouzlem?

Dokáže. I když stejně jako mnoho mých ko-

legů v podobných pozicích mám takovou profesní deformaci, že když se díváme na jeviště, vidíme, kolik peněz to všechno stálo, tomu se člověk neubrání. Ale myslím, že to máme všichni pod kontrolou do té míry, abychom si dokázali to představení užít.

To je pěkné. A jaký druh divadla si jako divák nejvíce užíváte?

Na našem divadle oceňuji, že si člověk může vybrat. Jestli vážnější činohru nebo třeba komedii či muzikál. Řekl bych, že obecně jsem spíš činoherní divák, ale jak jsem říkal, právě ta pestrost je něco, co mě na Městském divadle moc baví.

Čím se navíc ve volném čase?

Je to různé. Rád si přečtu dobrou knihu, podívám se na zajímavý film, cestuji. Řekl bych, že můj okruh zájmů je takový standardní.

Takže žádné extrémní sporty a koníčky?

Ne. K adrenalinovým zážitkům jsem asi nikdy netíhнул.

Míváte vůbec divadelní prázdniny?

Řekl bych, že ne. Ekonomická práce se trochu míjí s harmonogramem zkoušek a představení. Například v červenci uzavíráme půlrok, takže to určitě musím být v práci. Zároveň prázdniny využíváme pro realizaci různých investičních akcí, které nelze dělat za plného divadelního provozu. Takže já mám dovolené spíš rozkouskované, ale mně to vyhovuje. Protože představa čtrnáctidenní dovolené u moře není nic pro mě.

A jaká dovolená je tedy pro vás?

Mívám kratší dovolené, rád poznávám cizí, zvláště evropská města, takové ty jejich každodennosti. Mám rád, když můžu nasát autentickou atmosféru, zvláště těch míst, která nejsou až tak turisticky vyhledávaná.

A máte nějaký objev z poslední doby?

Musím se přiznat, že jsem teď třeba hodně objevil Německo. Pro mě to byla vředycky taková průjezdní země dál na západ, ale poslední dobou zjišťuju, že je to strašně zajímavá a regionálně velmi rozmanitá země. Vředycky jsem ho míjel a byla to chyba.

Děkuji za rozhovor.

Text: Miroslav Ondra

Premiéra 20. 10. 2023 Deutsches Theater München

Medicus

Naše inscenace muzikálu *Medicus* měla v režii Stanislava Moši premiéru v Mnichově. Vedle povětšinou německého obsazení v představení hráli i někteří naši kolegové a všech čtrnáct představení zde odehrál i náš orchestr. Gratulujeme kolegům k premiéře!

Napsali o nás

Nová divadelní sezóna láká na dialog Hamleta s obecnstvem

Alena Knotková | 21. 10. 2023 | Brňan.cz

Sezóna 2023/2024 je v brněnském Městském divadle v plném proudu. Určitě má co nabídnout. Více nám ji v rozhovoru představí ředitel divadla, textař a libretista v jedné osobě – Stanislav Moša. V čele Městského divadla Brno stojí od roku 1992.

V čem je nové pojetí *Hamleta – Hádala se duše s tělem*, které je pod Vaší režijní takovkou, jiné?

Ke každému titulu, který jsem měl možnost následně realizovat na kterémkoliv jevišti, ať už českém, či v zahraničí, jsem přistupoval s pokorou a láskou. Mám to štěstí, že mi nikdy (až na dvě výjimky v utlém profesním mládí) nebyly inscenace „přidělovány“, ale mohl jsem si vybírat, co chci

režiovat. Pro Shakespearova *Hamleta* jsem se rozhodl až v okamžiku, kdy jsem potkal dva zcela výjimečné herce, kteří mohli mou představu výtečně naplnit. (*Dánského prince hrají Martin Míhál a Michal Isteník, nikoliv v alternaci, ale zároveň. – pozn. aut.*) Uvědomuji si, že je má koncepce zásadně rozdílná než u jiných představení této hry, ale mou hlavní myšlenkou nebyla především ona jinakost v užití dvou

hereckých představitelů pro titulní roli, nýbrž možnost nádherného divadelního zážitku vést dialog s obecnstvem na mnohem intenzivnější úrovni, než kterou skýtá originální text.

Jak všichni dobře víme, vede každý z nás, a to de facto neustále, vnitřní dialog sám se sebou. „Otevřel“ jsem tedy na jevišti duši i mozek jedné lidské bytosti tak, abychom se mohli stát aktivními účastníky takového sváru.

Stojí toto nové umělecké pojetí pouze na hercích?

Úžasnou oporu jsem pro tuto svou koncepci našel v obou výtvarnících, scénografovi Christophu Weyersovi a kostýmní výtvarnici Andrei Kučerové. Další podstatnou vypovídající dimenzi našeho představení se stala i publikum atakující hudba Mirka Vuksanoviče.

Oba herci, mozek a duše, jsou neustále spolu na jevišti. Nové zpracování určitě nebylo při učení se roli pro herce úplně snadné.

Oba herci nejenom že jsou spolu neustále přítomni na jevišti, ale obrovskou část zkušebního procesu strávili společně i ve svém soukromí. Ať už nad učením textu, nad jeho „broušením“, ale především při zvykání si na temporytmus, myšlení i cítění toho druhého a v neposlední řadě i při sebepoznávání. Může se zdát, že rozdělením textu je jevištní situace pro oba tyto herce jednodušší, ale opak je pravdou. Kromě toho, že musejí znát z paměti všechny texty svého kolegy, jsou na sebe natolik mentálně napojeni, že jakákoliv, byť i ta nejdrobnější změna v herectví jednoho může způsobit drobné, ale i ohromné vychýlení toho druhého.

Přejdeme od Hamleta k dalším novinám na prknech Městského divadla Brno. V nové sezóně na diváky čekají v divadle další dvě velké události. Už v lednu se odehraje premiéra muzikálu Heidi. Opět ve Vaší režii.

Na romantický muzikál *Heidi* se nesmírně těším. Už taky proto, že jsme museli s českou premiérou tak dlouho (kvůli covidové

pandemii) čekat. *Heidi*, to není jenom příběh, který vypráví o „děvčátku z hor“, je to i mimořádně silný příběh o mezilidské lásce. Premiéru této inscenace jsem uvedl na začátku prosince roku 2019 v německé verzi za nádherného ohlasu obecnstva ve Vídni a následovat mělo jarní turné 40 představení ve Švýcarsku. Covid nám to zatrhlo. Proto jsem nesmírně rád, že se konečně k tomuto titulu dostáváme, a na rozdíl od všech zahraničních produkcí budou v našem divadle hrát tři dětské role včetně té titulní děti odpovídajícího věku. Ti diváci, kteří u nás viděli například naše poslední představení s dětským obsazením *Matilda*, vědí, že je na co se těšit.

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):**

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):**

3. **Nejoblíbenější inscenace (zakřížkujte):**

Tracy Letts / Mary Page Marlowová

Robin Schenk, Petr Štěpán, Miroslav Ondra / Devět křížů

Pam Valentine / Ti druzí

Noah Gordon, Iván Macías, Félix Amador / Medicus

Richard Bean / Sám na dva šéfy

Roald Dahl, Dennis Kelly, Tim Minchin / Matilda

Arthur Miller / Pohled z mostu

Noël Coward / Hvězda v pasti

Andrew Lippa, John August / Velká ryba (Big Fish)

W. A. Mozart, F. Šterbák, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán / Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně

4. **Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Mary Page Marlowová / scéna a kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Devět křížů / hudba - libreto - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Ti druzí / překlad - scéna - kostýmy - plakát

Medicus / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - projekce - plakát

Sám na dva šéfy / překlad písňových textů - scéna - kostýmy - hudební nastudování - pohybová spolupráce - plakát

Matilda / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - trikové efekty - plakát

Pohled z mostu / scéna - kostýmy - hudba - plakát

Hvězda v pasti / scéna - kostýmy - hudba - pohybová spolupráce - plakát

Velká ryba (Big Fish) / překlad - hudební nastudování - scéna - kostýmy - choreografie - projekce - loutky - plakát

Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně / hudba - libreto - scéna - kostýmy - choreografie - plakát

Nevybrali jste si ve čtvrté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

Les Misérables (Bídníci)

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce!

Hlasovat můžete vícekrát, ovšem pouze prostřednictvím tohoto hlasovacího lístku (internetové zaslání hlasů je zrušeno), který najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2024 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Každý měsíc vylosujeme jednoho šťastlivce, který od nás získá věcnou cenu.

Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2023. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Sezóna 2008/2009

Nová sezóna je **18. 10.** otevřena světovou premiérou autorského magického muzikálu **Peklo**, jenž je prvním dílem původní muzikálové trilogie s názvem **Osudová komedie** tvůrců Zdenka Mertvy a Stanislava Moši. Malí i velcí diváci se **6. 12.** potkávají při další světové premiéře. Tentokrát jde o bláznivou hudební pohádku **Sněhurka a sedm trpaslíků**, již originálně zdramatizovalo autorské kvarteto ve složení Karel Cón – Stanislav Slovák – Jan Šotkovský – Petr Štěpán. Radost i po opuštění sálu rozdává pohádkové CD, jímž kontinuálně navazujeme na tradici vydávání CD nosičů s nahrávkami našich hudebních inscenací. V premiérách **13. a 14. 2.** uvádíme v režii Stanislava Moši muzikál podle románu Victora Huga **Les Misérables (Bídníci)**, který představuje další železko v ohni pro získání význačného ocenění. Odborným kruhům totiž neuniká mimořádný výkon **Petra Gazdíka**, představitele hlavní role galejníka Jeana Valjeana, jenž svou nominaci proměňuje v **Cenu Thálie. 28. 3.** sklízí úspěch premiéra muzikálu **Evita** v režii Pavla Fiebera. Významní hosté se **6. 6.** scházejí na poslední světové premiéře sezóny, původním mystickým muzikálu **Balada o lásce (Singoalla)**, o jehož vznik se zaslouhují pánové Daniel Fikejz, Ivan Huvar, Rin Brezina a Petr Gazdík. Muzikál je zvolen coby ukázka naší tvorby v rámci 5. ročníku festivalu Dokořán.

Za oponou: Viktor Skála ke svým třem dcerám vítá syna Viktora; dvě starší sestry doma čekají i na novorozeného Janíka Aleny Antalové; ze syna Ondry se těší též Magda Vitková; nemenší radost má Alan Novotný z druhorozeného syna Andree a Evelína Studénková z prvorozeného syna Toníka; své „ano“ si před svědky říkají novomanželé Radka Coufalová s Jiřím Machem podobně jako Klára Dvořáková, kterou dobře znáte jako šéfredaktorku Dokořánu Kláru Latzkovou.

Sezóna 2009/2010

Je tomu bezmála osm let, co byl položen základní kámen Soudobé hudební scény, a právě pět let od chvíle, kdy se na nové moderní scéně hrálo první představení. U příležitosti tohoto výročí uvádíme **3. 10.** poprvé v České republice slavný rockový muzikál **Mozart!** Michaela Kunze a Sylvestera Levaye pod režijní taktovkou Stanislava Slováka. Díky roli Baronky von Waldstätten se Jana Musilová ocitá v širší nominaci na Thálii. Již pět let tedy Hudební scéna zve na mimořádná hudební díla, a tak **9. 10.** stylově vítáme jejího **555 555.** diváka, jenž je odměněn čtyřdenním zájezdem do Londýna s návštěvou dvou divadelních představení. **21. 11.** diváci aplaudují na české premiéře jazzrockového muzikálu **Probuzení jara** podle divadelní hry Franka Wedekinda. Režie se ujímá **Stanislav Moša**, jenž je za zinscenování daného kusu vyznamenán **Cenou Divadelních novin** v oboru hudební divadlo. Předvánoční čas **22. a 23. 12.** jako již tradičně patří sourozencům **Haně a Petrovi Ulrychovým** a kapele **Javory**. Všechny jejich koncerty jsou i po předchozím přesunu z menšího sálu Činoherní scény do prostor velkého sálu Hudební scény dlouhodobě beznadějně vyprodány, a tak tomu s železnou pravidelností už zůstává až do dnešních dní. **6. 2.** se diváci úžasně baví na premiéře výpravného muzikálu **Hello, Dolly!** pod režijním vedením Gustava Skály. **24. 4.** uvádíme premiéru nové verze hudební politické satiry **Ptákoviny podle Aristofana** režiséra Stanislava Moši.

Za oponou: Důvod k oslavě má Milan Němec díky narození druhorozeného syna Toníka; Hana a Tino Kratochvilovi se radují z příchodu prvorozené dcery Amálky stejně jako Radka Coufalová s Jiřím Machem z narození syna Jiříčka.

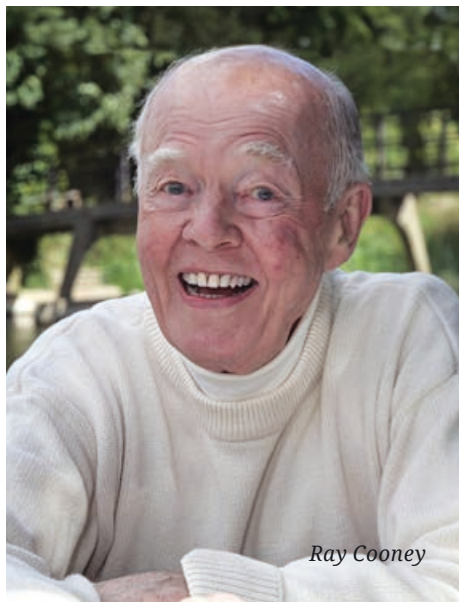
Text: Kateřina Vižďová

Co byste dělali, kdybyste cestou domů v metru vyměnili náhodou svůj kufřík plný úředních dokumentů za jiný, ve kterém by byly téměř dva milióny liber?

Přesně to se v komedii Raye Cooneyho přihodí Henrymu Perkinsovi, usedlému úředníkovi z londýnského předměstí. Slušňák Henry ucítí v této situaci životní šanci a v duchu hesla „*Celý život dřu jako blbec a prakticky zadarmo, tak teď jsem si vybral prémie*“ se rozhodne si tyto peníze nechat. A to navzdory tomu, že evidentně nejsou z počestného zdroje a stojí za nimi zločin velkého kalibru. Henryho plán je jasný: dojet domů, naložit svou manželku Jean do prvního taxíku na letiště a s ní i penězi odletět někam, kde je skutečný majitel kufříku nikdy nenajde.

Okolnosti ovšem, jak tomu ve správné frašce bývá, stojí proti němu: Henryho počestná manželka Jean peče právě kuře na oslavu Henryho narozenin a nechce o okamžitém odcestování ani slyšet. Navíc na večírek vzápětí dorazí Perkinsovic rodinní přátelé Vic a Betty, kteří nechápu, proč se celá oslava ruší. Navíc Henryho plán začnou komplikovat dva policisté, kteří se u nich doma postupně objeví – jeden pragmaticky úplatný, druhý tvrdohlavě oddaný spravedlnosti. Do celého zmatku navíc neustále vstupuje bodrý, nevhodně užvaněný taxikář. Postupně se tak všichni začnou vydávat za někoho jiného, lež se kupí na lež a opustit obývací pokoj směrem na letiště se stále nedaří. Navíc se na obzoru začíná objevovat tajuplný Kmotr, který se nekompromisně se zbrání v ruce začne dožadovat svého kufříku...

Dílo Raye Cooneyho, klasika anglické frašky, je vždycky zárukou zběsilého situačního toboganu plného skvělé zábavy a *Prachy!* jsou mistrovskou ukázkou jeho

schopnosti vytěžit z jediné situace neuvěřitelný kolotoč komediálního bláznění. Diváci MdB si jistě připomenou naši nedávnou úspěšnou inscenaci jiné Cooneyho výtečné komedie, *Dvojité rezervace*. Nikoli náhodou uvede i *Prachy!* na naše jeviště právě její režisér **Stanislav Slovák**, a to v překladu **Pavla Dominika**.

Jeho inscenační tým tvoří **Jaroslav Milfajť** (scéna), **Andrea Kučerová** (kostýmy), **Daniel Kyzlink** (hudba) a **Jan Šotkovský** (dramaturgie). V ústřední dvojici Henryho a Jean Perkinsových se představí **Aleš Slanina** a **Andrea Zelová**, zbytek obsazení tvoří **Lenka Janíková** (Betty Johnsonová), **Petr Štěpán** (Vic Johnson), **Jan Mazák** (Davenport), **Richard Pekárek** (Slater), **Patrik Földeši** (Bill) a **Ondřej Halámek** (Kmotr). **Premiéra inscenace se odehraje na Činoherní scéně 16. a 31. prosince.**

Text: Jan Šotkovský

Nepřehlédněte

Ke komu se rozletí Křídla, záleží jen na vás!

Milí diváci, celý rok jste se mohli prostřednictvím hlasovacích lístků, jež jsou součástí časopisu Dokořán, opakovaně zapojit do divácké ankety Křídla a podpořit tak své oblíbené herecké osobnosti, premiérové inscenace repertoáru i výrazné tvůrčí počiny sezóny 2022/2023. Jelikož už jde pomalu „do tuhého“, neboť sběr hlasů bude ukončen na konci prosince 2023, a jelikož je tištěný hlasovací formulář jedinou možností, jak se do ankety zapojit, připomínáme, že tento lístek lze získat nejen v našem magazínu, ale i při návštěvě divadla. Až si tedy půjdete na pokladnu zakoupit své vstupenky či až přijdete na naše představení na libovolné scéně, budou vám zde hlasovací lístky k dispozici. **A nosit je pak nemusíte nijak daleko, stačí je rovnou vyplnit a vhodit do jednoho z příslušných skleněných boxů, jež jsou pro tyto účely umístěny jak na centrální pokladně, tak ve foyer Činoherní i Hudební scény. A nezapomeňte – na vylosované hlasující čekají krásné divadelní odměny!** Děkujeme za vaši přízeň!

V příštím čísle

- Rozhovor s Tomášem Sagherem.
- Fotoreportáž z premiéry *Velký Gatsby*.
- Další pohled na neobvyklé místo do zákulisí Hudební scény.
- Nejen vánoční povídky se Zdenou Herfortovou.
- Představíme muzikál *Heidi*.
- Rozhovor s Dianou Velčickou.
- Plakát Jana Brožka.

Mediaální partneři

RENGL

DOKOŘÁN listopad 2023

Městské divadlo Brno

Ředitel:
Stanislav Moša
Lidická 1863/16, 602 00 Brno
Tel.: +420 533 316 320
+420 533 316 360
www.mdb.cz
Šéfredaktorka:
Klára Latzková
Tisková mluvčí:
Kateřina Vižďová
Grafická úprava:
Jitka Hloušková
Periodikum registrováno
pod číslem MK ČR E 12150
288. číslo
Vydalo MdB
za finanční podpory
Ministerstva kultury ČR
Uzávěrka: 27. 10. 2023
Náklad: 5 200 ks
Foto: Nikol Wetterová
a Tino Kratochvil
Titulní strana:
foto: Nikol Wetterová

Andrew Lippa, Marshall Brickman, Rick Elice
THE ADDAMS FAMILY
režie Stanislav Slovák

1. až 18. listopadu
na Hudební scéně

Alžběta Janíčková, Jiří Daniel, Andrea Zelová, Adam Kaňák

Premiéra 28. a 29. října na Hudební scéně

Andrew Lippa Marshall Brickman Rick Elice

THE ADDAMS FAMILY

hororová muzikálová komedie

režie Stanislav Slovák

